

HAABET.

R: Bay.

Poco Allegretto.

Smi--len de Haab! du elskte Barn, som svæ---ver ' paa Zephyr-vin---ger hist i fjer-ne Skye!

som naar i Nat--tens Mörke Hiertet bæ---ver, huld tæn-der at---ter Glæ-dens Morgen--grye.

2.

See Barnets Glæde funkler i dit Öie,
 Men ak! dets Smil ustadigt er og kort;
 Skiöndt af en Engel ledet fra det Höie
 Vakler din Gang og du flyer atter bort.

3.

Og dog den Svage evig dig tilbeder
 Og du allene er hans sande Ven.
 Du er hans Tröst, din Fakkell Mulmet spreder,
 Han vandrer Livets Blomstervei igien.

4.

O stig da ned! du rosenklædte Engel!
 O kom, o klyng dig venlig til mit Bryst!
 Bortvift min Kummer med din Myrthestengel,
 Og fyld igjen min Siæl med salig Lyst.

5.

Og skal du da end atter fra mig vige,
 Skal atter Nattens Mörke favne mig,
 Da skal Erindring gennem Taarer sige:
 Du var dog eengang glad og lykkelig.-